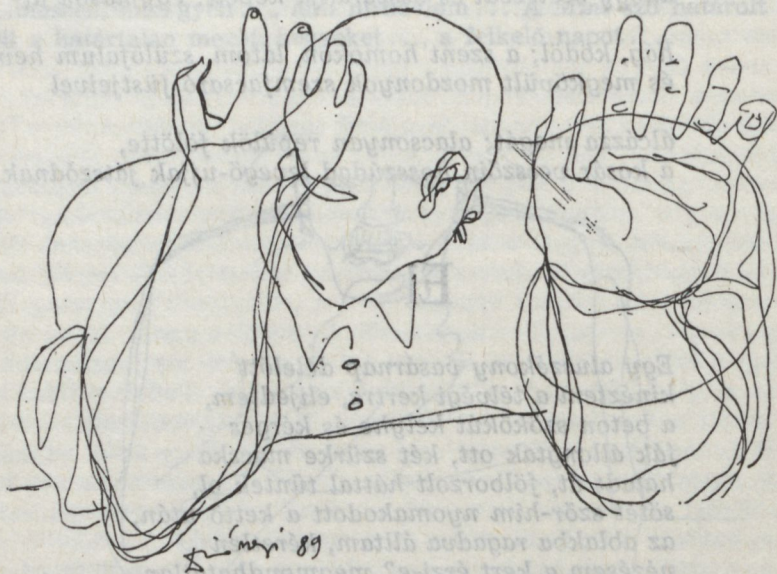

Az utca, hol mentem, el az érsebészet
kítatarozott épülete mellett, el a
Mikrosystem és az új gimnázium mellett,
az utca, hol a hatvanas, hetvenes évek
járdáin naponta jártam s még a nyolcvanas
években is, az utca most szürke kigyóbőrben,
ideges fogvacogásban, hajadonfőtt, pillátlan
szemeit a hideg égre függesztve, hevert;
hol vagyok, kérdeztem, másnapos idegen,
s mi történt itt, a levegőben a porszemek
sodródása lassult le vagy a fényvissza-
verődés teszi, a tengelycsikorgás erősödése;
az utcát én is elhagytam, el.

*

Egy télvégi kert, macskákkal, kehely,
egy utca, hol a kítatarozott érsebészet áll,
egy másik, hol végigzuhan a nap pallója
s aszfalt fölötti fény borotválta körül
az óriásárnyak lógó kabátszárnyait, helyek,
honnán hiányzik a testközelség
s kemény kontúrjaikat részvétlenül elszínteleníti,
elhúzza kinyúló kezünk elől az idő; ablaküveg
sárba száradt darabkáin kőtalp csikorog el.

DIÓSZEGI BALÁZS RAJZA